

Raport de evaluare ID #2098

Română, clasa a X-a | 20.03.2019

Despre Raportul BRIO

SCOPUL RAPORTULUI

Acest raport descrie nivelul de cunoștințe și de competențe la disciplina limba și literatura română pentru elevul testat. El se bazează pe BRIO®, sistemul de testare standardizată pentru accelerarea performanței în învățământ.

UTILIZARE

Raportul se adresează părinților, elevilor și/sau profesorilor care vor să afle stadiul de pregătire a elevului evaluat prin sistemul BRIO.

Raportul realizat în urma testării reprezintă o analiză generală a gradului de pregătire la disciplina limba și literatura română, cuprinzând informații relevante despre ariile cu rezultate bune (punctele tari) și ariile cu rezultate slabe (punctele vulnerabile) ale școlarului la această disciplină.

Itemii propuși în cadrul testelor BRIO sunt concepuți pe baza programei școlare obligatorii aprobate de Ministerul Educației Naționale.

Testarea poate fi făcută și la clasă, întrucât testele se bazează pe principiul IRT (Item Response Theory) care ajută la minimizarea efectelor trișării prin oferirea de seturi unice de întrebări pentru fiecare elev în parte. Față de testele fixe, unde persoanele evaluate ar putea avea posibilitatea de a-și împărtăși întrebările, testele care utilizează principiul IRT elimină posibilitățile de a obține avantaje neloiale. Mai mult IRT permite testarea adaptativă, astfel un test devine mai mult sau mai puțin dificil în funcție de performanța candidatului.

Prin urmare, pe baza raportului se poate stabili nivelul actual de cunoștințe și competențe al elevului, se pot stabili ariile către care elevul evaluat ar trebui să își canalizeze eforturile de învățare și se pot lua decizii privind intervențiile pedagogice necesare. De asemenea, raportul permite monitorizarea progresului unui elev, atunci când acesta este comparat cu alte testări BRIO.

FUNDAMENT

În ciuda acurateței și sofisticării sistemului de testare BRIO, care îl fac probabil cel mai performant sistem de testare educațională din România, este recomandabil ca, pentru decizii cu impact mare asupra elevului, rezultatele din raport să fie luate în considerare coroborat cu informații suplimentare precum notele școlare, opinia profesorului de la clasă sau a altor cadre didactice, intențiile și opiniile părinților, discuții cu elevul însuși. Prin coroborarea rezultatelor obținute la testele BRIO cu informațiile primite de la toți actorii cu care elevul relaționează (profesori, părinți), se poate obține o imagine cât mai clară asupra situației/nivelului școlar.

SECȚIUNILE RAPORTULUI

Raportul BRIO® are următoarele componente:

1. Secțiune introductivă
2. Secțiune de prezentare a rezultatelor generale
3. Secțiune de prezentare a rezultatelor detaliate

Secțiunea introductivă este chiar aceasta pe care o citiți acum.

Secțiunea de prezentare a rezultatelor generale arată rezultatul general al elevului testat pentru limba română, precum și pentru principalele ramuri ale acestei discipline, atunci când acestea se studiază la clasă în mod explicit separat.

SCORUL BRIO®

Rezultatele sunt prezentate sub forma scorului BRIO, un scor care poate varia între 0 (foarte slab) și 100 (foarte competent). Cu cât scorul este mai mare, cu atât el indică un nivel de cunoștințe și competențe mai ridicat.

Scorul BRIO® este un scor-centilă: el arată cum se compară elevul testat cu toți ceilalți copii din România care parcurg aceeași clasă ca și el. De exemplu, pentru un elev care se află la centila 70 (a obținut scorul BRIO® 70) vom spune că 30% dintre elevii din România (de acea vârstă sau clasă) sunt mai buni decât el în timp ce 70% sunt mai slabi sau egali cu el. Totodată, un copil care are centila 90 (scorul BRIO® 90) are în fața sa doar 10% din populația școlară comparabilă iar 90% dintre elevii de aceeași clasă sunt mai slabi decât el – acesta este un scor foarte bun.

PROFILUL COMPETENȚELOR

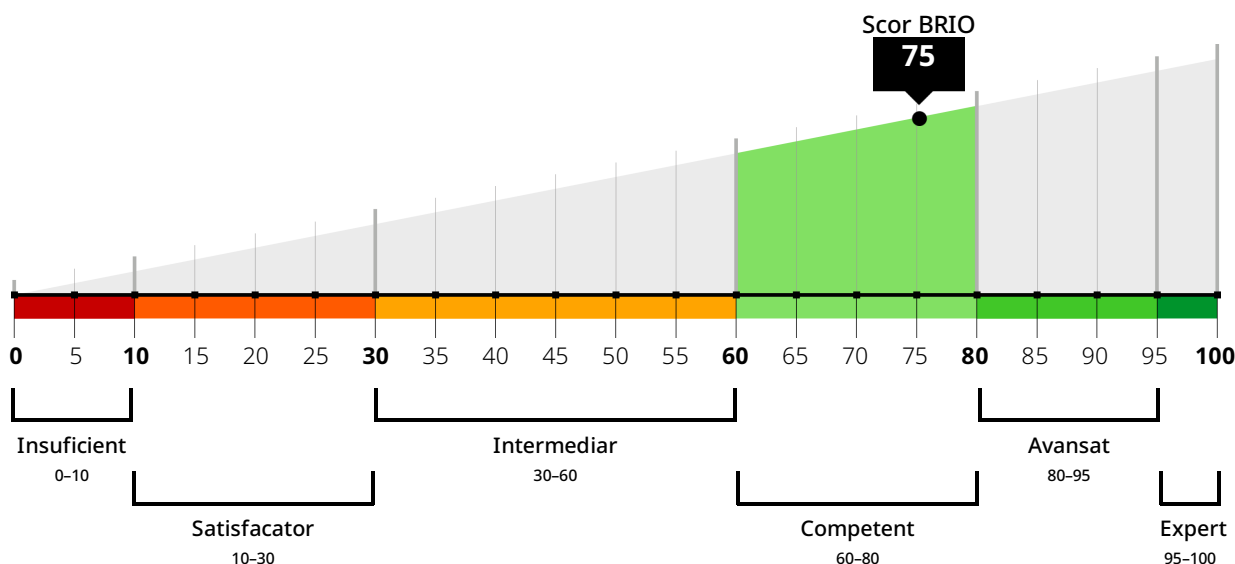
În secțiunea Profilul competențelor sunt prezentate scorurile generale pentru toate dimensiunile (capitolele) măsurate, sub formă de profil. Scorurile pentru fiecare dimensiune variază între 0 și 100 și permit observarea per ansamblu a punctelor mai slabe și a punctelor celor mai puternice pentru elevul testat.

DESCRIERILE REZULTATELOR

În secțiunea de prezentare a rezultatelor detaliate sunt analizate pe rând rezultatele elevului pentru fiecare dimensiune. Astfel, se explică ce anume a fost măsurat în cadrul fiecărei dimensiuni, care este scorul obținut de elevul testat și care este semnificația acestui scor. Informația poate fi utilizată de elevi, părinți și profesori pentru a înțelege în detaliu ce cunoștințe și competențe are elevul, dar și ce cunoștințe și competențe îi lipsesc acestuia (conform cerințelor programei școlare aferente clasei în care se află). Totodată, pe baza rezultatelor obținute de elev, se pot dezvolta modalități personalizate de intervenție educațională.

Despre Scorul BRIO

SCOR 95–100: ■ EXPERT

- folosește eficient modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- este capabil să înțeleagă mesajul global al oricărui tip de text și analizează aspectele implicite
- exersează performant competența de a-și adecva strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- identifică, evaluează și compară cu ușurință argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare
- recunoaște cu ușurință și compară eficient ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexicosemantic, stilistico-textual)
- utilizează conștient, nuanțat și corect achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 80–95: ■ AVANSAT

- folosește majoritatea modalităților analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- este capabil, aproape întotdeauna, să înțeleagă mesajul global al textului și analizează majoritatea aspectelor implicite
- are capacitatea de a-și adecva strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- identifică, evaluează și compară eficient argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau

nonliterare

- identifică și compară ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează conștient, nuanțat și corect achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefaarea mesajului

SCOR 60–80: ■ COMPETENT

- folosește unele modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- este, în mod curent, capabil să înțeleagă mesajul global al textului și analizează mare parte din aspecte implicite
- are capacitatea rezonabilă de a-și adevca strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- identifică, evaluează și compară relativ ușor argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare
- identifică și compară ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște majoritatea normelor limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefaarea mesajului

SCOR 30–60: ■ INTERMEDIAR

- identifică idei în text, dar nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- ezită în procesul de receptare a mesajului global al textului și de analiză a aspectelor implicite
- are dificultăți în procesul de a-și adevca strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- identifică, evaluează și compară cu dificultate argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare
- identifică și compară superficial ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște parțial normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează ezitant achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând parțial rolul acestora în reliefaarea mesajului

SCOR 10–30: ■ SATISFACATOR

- identifică foarte puține idei în text și nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii

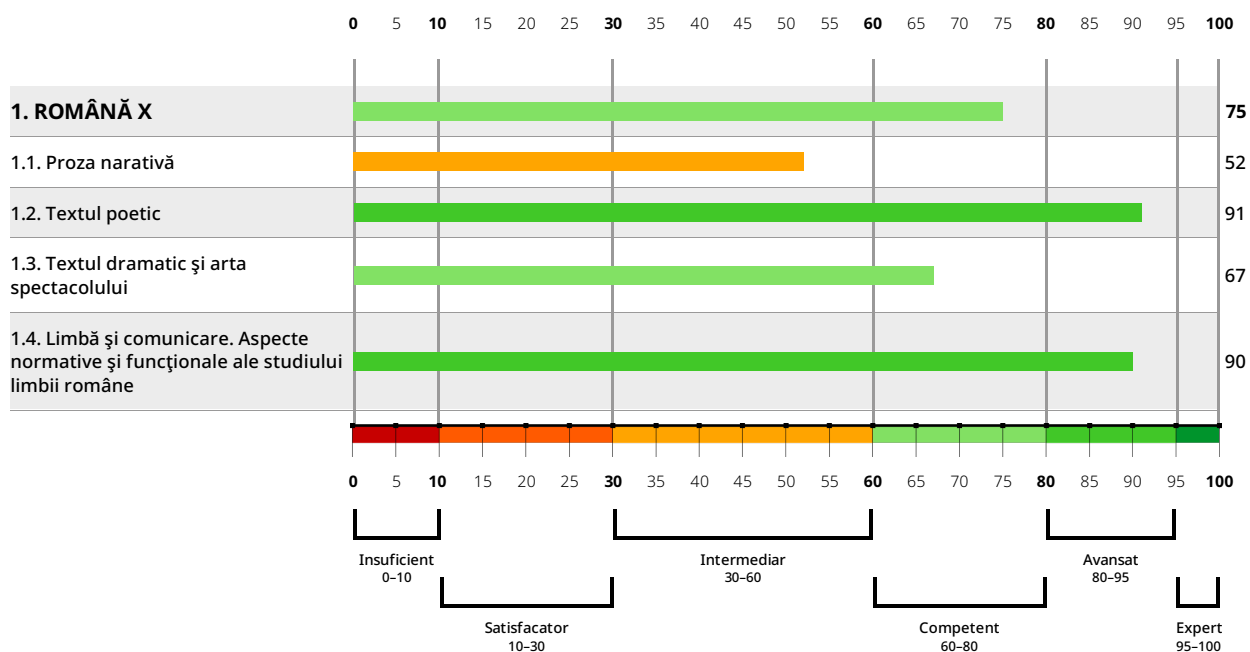
- are dificultăți în procesul de receptare a mesajului global al textului și de analiză a aspectelor implicite
- are dificultăți în procesul de a-și alege strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- identifică, evaluează și compară cu dificultate argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare
- identifică și compară superficial ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște superficial normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexicosemantic, stilistico-textual)
- utilizează cu dificultate achizițiile lingvistice în receptare, necunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 0-10: ■ INSUFICIENT

- identifică cu foarte mare dificultate idei în text și nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- nu înțelege mesajul global al textului și nu are capacitatea de analiză a aspectelor implicite
- nu poate adapta strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- nu identifică, nu evaluează și nu compară argumente diferite, în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare
- nu identifică și nu compară ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- nu cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- nu are achiziții lingvistice pe care să le folosească în receptarea textului, necunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

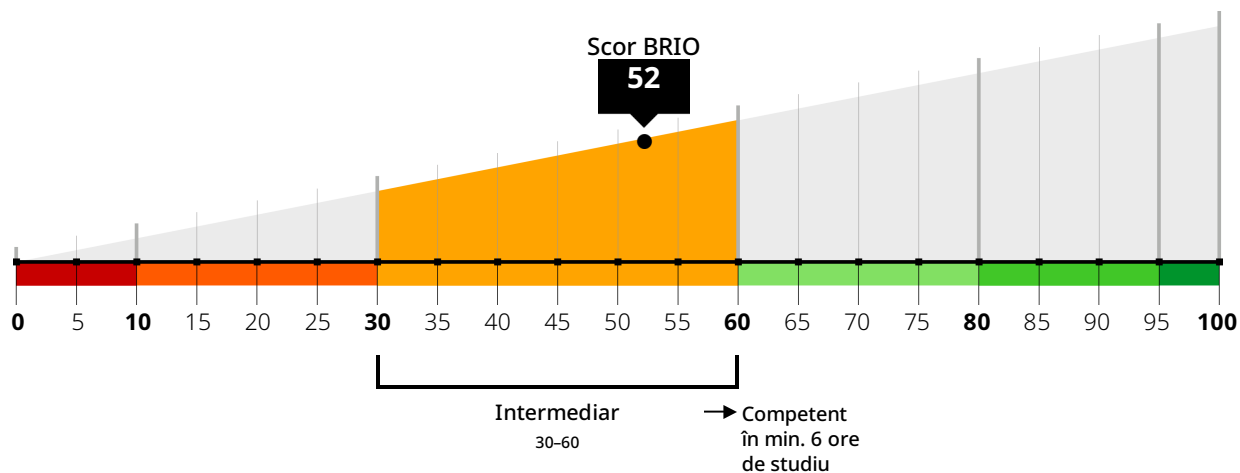
Profilul competențelor evaluate

1. Română

1.1. Proza narativă

Prin capitolul Proza narativă, testul BRIO® pentru clasa a X-a inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Receptarea adecvată a sensului/sensurilor unui mesaj transmis prin diferite tipuri de texte scrise
- Analiza principalelor componente de structură, de compoziție și de limbaj specifice textului narativ
- Folosirea unor modalități diverse de înțelegere și de interpretare a textelor literare studiate

Scala de evaluare - Proza narativă

EXPERT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod corespunzător mesajul unui text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textele narative și sesizează cu ușurință particularitățile de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul posedă cunoștințe temeinice în legătură cu construcția personajelor, cunoscând tipologia acestora și modalitățile de caracterizare. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul narativ și să precizeze tipul perspectivei narative ținând cont de acest aspect. Elevul poate diferenția cu succes registrele stilistice prezente în text, limbajul personajelor și limbajul naratorului. Elevul știe să deosebească stilul direct, stilul indirect și stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul cunoaște trăsăturile basmului cult, ale nuvelei, ale romanului și ale povestirii – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist – fiind capabil să încadreze un fragment de text narativ studiat în specia literară corespunzătoare. Elevul folosește cu succes modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage sensuri multiple din operele citite și indicând în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

AVANSAT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod corespunzător mesajul unui text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textele narative și sesizează particularitățile de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor, cunoscând tipologia acestora și modalitățile de caracterizare. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul narativ și să precizeze tipul perspectivei narative ținând cont de acest aspect. Elevul poate diferenția registrele stilistice prezente în text, limbajul personajelor și limbajul naratorului. Elevul știe să deosebească stilul direct, stilul indirect și stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul cunoaște trăsăturile basmului cult, ale nuvelei, ale romanului și ale povestirii – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist – fiind capabil să încadreze un fragment de text narativ studiat în specia literară corespunzătoare. Elevul folosește modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage sensuri pertinente din operele citite și indicând în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

COMPETENT

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textele narative și sesizează majoritatea particularităților de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor, cunoscând tipologia acestora și modalitățile de caracterizare. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul narativ și să precizeze tipul perspectivei narative ținând cont de acest aspect. Elevul poate diferenția registrele stilistice prezente în text, limbajul personajelor și limbajul naratorului. Elevul reușește, uneori, să deosebească stilul direct, stilul indirect și stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul cunoaște în mare măsură trăsăturile basmului cult, ale nuvelei, ale romanului și ale povestirii – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist. Elevul folosește modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage semnificații din operele citite și indicând, de cele mai multe ori în mod corespunzător, tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

INTERMEDIAR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română. Elevul cunoaște unele particularități ale construcției subiectului în textele narative și sesizează particularități de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor, cunoscând tipologia acestora și modalitățile de caracterizare. Elevul este capabil să sesizeze, de obicei, instanțele comunicării în textul narativ și să precizeze tipul perspectivei narative ținând cont de acest aspect. Elevul poate diferenția registrele stilistice prezente în text, limbajul personajelor și limbajul naratorului. Elevul reușește să deosebească stilul direct de stilul indirect, dar nu recunoaște stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul cunoaște unele trăsături ale basmului cult, ale nuvelei, ale romanului și ale povestirii – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist. Elevul folosește parțial modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage semnificații din operele citite, dar nereușind să indice în mod corespunzător, tema și viziunea despre lume.

SATISFACATOR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română. Elevul cunoaște câteva particularități ale construcției subiectului în textele narative și sesizează particularități de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor, cunoscând tipologia acestora și unele modalități de caracterizare. Elevul sesizează cu dificultate instanțele comunicării în textul narativ și perspectiva narativă ținând. Elevul poate diferenția limbajul personajelor de limbajul naratorului. Elevul face diferența în mod accidental între stilul direct, stilul indirect și stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul nu cunoaște trăsăturile care diferențiază speciile studiate (basmul cult, nuvela, romanul și povestirea – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist). Elevul folosește cu dificultate modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage semnificații din operele citite, dar nereușind să indice în mod corespunzător, tema și viziunea despre lume.

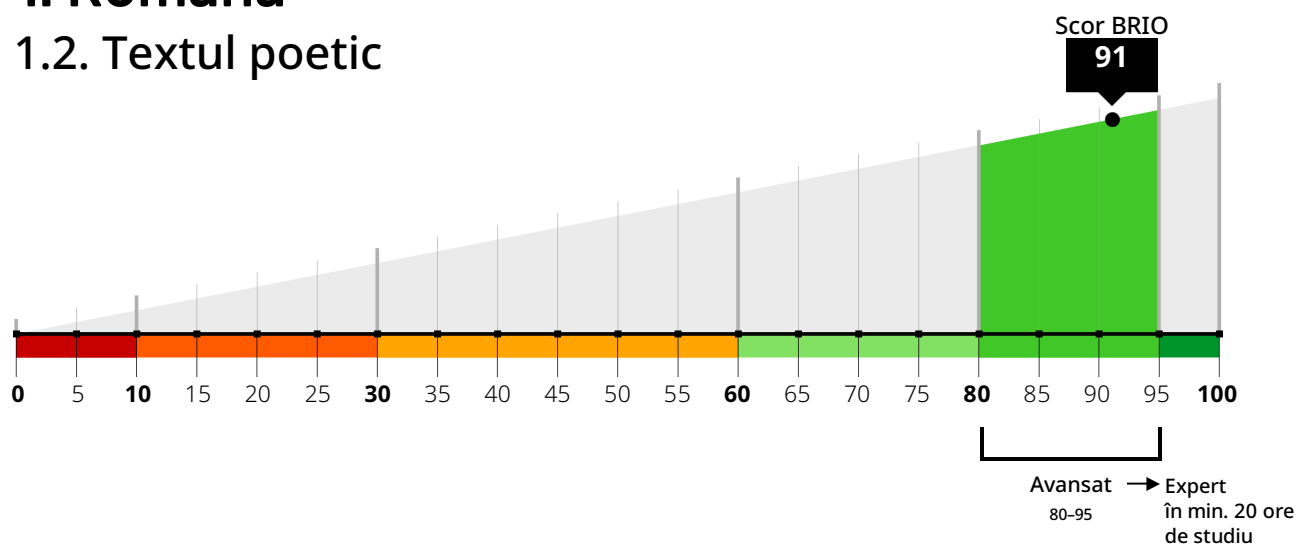
INSUFICIENT

Elevul este capabil să recepteze un text literar narativ reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției prozei în literatura română, însă nu dovedește cunoașterea particularităților construcției subiectului și de compoziție din textele narative citite (de exemplu: incipit, final, episoade/secvențe narative, tehnici narative, formule narative). Elevul nu posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor, poate recunoaște în mod accidental tipologia acestora, dar nu și modalitățile de caracterizare. Elevul nu este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul narativ și nici să precizeze tipul perspectivei narative. Elevul nu poate diferenția registrele stilistice prezente în text, uneori fiind capabil să diferențieze limbajul personajelor de limbajul naratorului. Elevul nu știe să deosebească stilul direct, stilul indirect și stilul indirect liber. În ceea ce privește speciile literare narative, elevul nu cunoaște trăsăturile basmului cult, ale nuvelei, ale romanului și ale povestirii – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist – nefiind capabil să încadreze un fragment de text narativ studiat în specia literară corespunzătoare. Elevul nu poate folosi modalitățile de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, fapt vizibil în neputința lui de a extrage sensuri pertinente din operele citite și de a indica tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

1. Română

1.2. Textul poetic

Prin capitolul Textul poetic, testul BRIO® pentru clasa a X-a inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Receptarea adecvată a sensului/sensurilor unui mesaj transmis prin diferite tipuri de texte scrise
- Identificarea și analiza elementelor de compoziție și de limbaj în textul poetic
- Folosirea unor modalități diverse de înțelegere și de interpretare a textelor literare studiate

Scala de evaluare - Textul poetic

EXPERT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod corespunzător mesajul unui text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul identifică și folosește cu ușurință particularitățile de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, leitmotiv). Elevul posedă cunoștințe temeinice în legătură cu figurile semantice (tropi) fiind capabil să le identifice în contexte diverse și să explice semnificația lor. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și să interpreteze mărcile lexico-semantice ale acestora în mod corespunzător. Elevul poate diferenția cu succes poezia epică de poezia lirică, iar elevii care au studiat profilul umanist pot face cu ușurință diferența între lirismul subiectiv și cel obiectiv. Elevul dovedește o cunoaștere temeinică a elementelor de prozodie putând comenta rolul acestora în conturarea mesajului poetic. Elevul folosește cu succes modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate putând extrage sensuri multiple din operele citite și indicând în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

AVANSAT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod corespunzător mesajul unui text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul identifică și folosește cu ușurință particularitățile de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, leitmotiv). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu figurile semantice (tropi) fiind capabil să le identifice în contexte diverse și să explice, în mare măsură, semnificația lor. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și să interpreteze mărcile lexico-semantice ale acestora în mod corespunzător. Elevul poate diferenția poezia epică de poezia lirică, iar elevii care au studiat profilul umanist pot face diferența între lirismul subiectiv și cel obiectiv. Elevul dovedește cunoașterea elementelor de prozodie putând comenta rolul acestora în conturarea mesajului poetic. Elevul folosește modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, este capabil să extragă sensuri multiple din operele citite și să indice în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

COMPETENT

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul identifică și folosește majoritatea particularităților de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, laitmotiv). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu figurile semantice (tropi) fiind capabil să le identifice în contexte diverse și, uneori, să explice semnificația lor. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și să interpreteze mărcile lexico-semantice ale acestora. Elevul poate diferenția poezia epică de poezia lirică, iar elevii care au studiat profilul umanist pot face diferența între lirismul subiectiv și cel obiectiv. Elevul dovedește cunoașterea elementelor de prozodie reușind să le identifice în mod corect în diverse fragmente de text. Elevul folosește modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, este capabil să extragă sensuri multiple din operele citite și să indice, uneori, tema și viziunea despre lume prezente în textul dat.

INTERMEDIAR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul identifică unele particularități de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, laitmotiv). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu figurile semantice (tropi) fiind capabil să le identifice în contexte diverse, însă nu poate explica semnificația lor. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și să interpreteze mărcile lexico-semantice ale acestora. Elevul poate diferenția poezia epică de poezia lirică, iar elevii care au studiat profilul umanist pot face diferența între lirismul subiectiv și cel obiectiv. Elevul dovedește cunoașterea elementelor de prozodie reușind să le identifice în mod corect în diverse fragmente de text. Elevul folosește unele modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, este capabil să extragă sensuri din operele citite, dar indică parțial tema sau viziunea despre lume prezente în textul dat.

SATISFACATOR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul identifică unele particularități de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, laitmotiv). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu figurile semantice (tropi) fiind capabil să le identifice în contexte diverse, însă nu poate explica semnificația lor. Elevul este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și să interpreteze mărcile lexico-semantice ale acestora. Elevul poate diferenția poezia epică de poezia lirică, iar elevii care au studiat profilul umanist pot face diferența între lirismul subiectiv și cel obiectiv. Elevul dovedește cunoașterea elementelor de prozodie reușind să le identifice în mod corect în diverse fragmente de text. Elevul folosește unele modalități de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, este capabil să extragă sensuri din operele citite, dar indică parțial tema sau viziunea despre lume prezente în textul dat.

INSUFICIENT

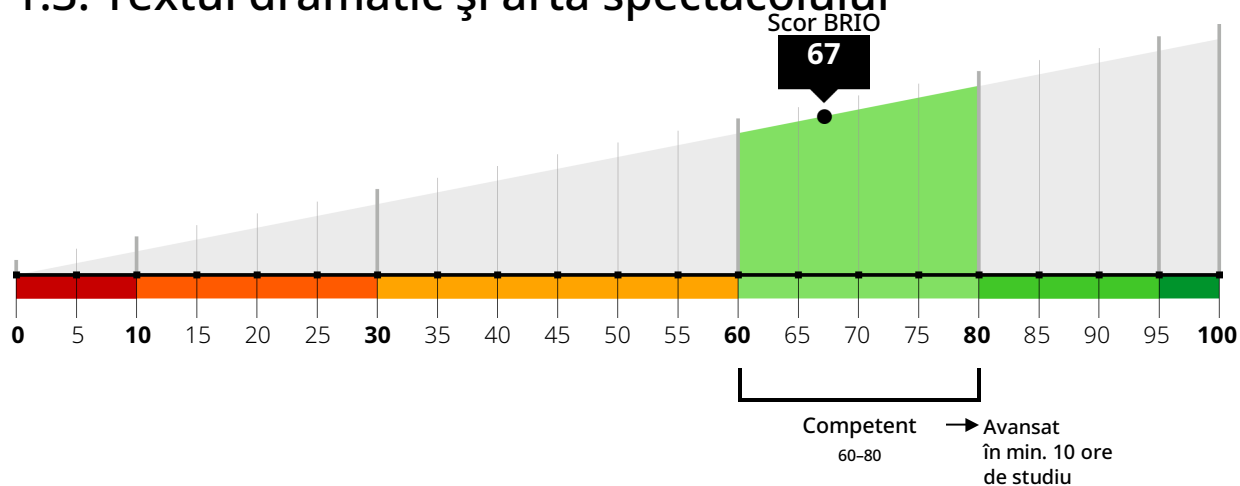

Elevul este capabil să recepteze un text poetic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției poeziei în literatura română. Elevul nu reușește să identifice particularități de compoziție din textele lirice (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență – motiv poetic, leitmotiv). Elevul nu recunoaște figurile semantice (tropi), nefiind capabil să le identifice în contexte diverse și nici să le explice semnificația. Elevul nu este capabil să sesizeze instanțele comunicării în textul poetic și nu poate diferenția poezia epică de poezia lirică. Elevul recunoaște unele elemente de prozodie precum rima și măsura, reușind să le identifice parțial corect în diverse fragmente de text. Elevul nu folosește eficient modalitățile de înțelegere și interpretare a textelor literare studiate, nu este capabil să extragă sensuri din operele citite și nu poate indica tema sau viziunea despre lume prezente în textul dat.

1. Română

1.3. Textul dramatic și arta spectacolului

Prin capitolul Textul dramatic și arta spectacolului, testul BRIO® pentru clasa a X-a inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Receptarea adecvată a sensului/sensurilor unui mesaj transmis prin diferite tipuri de texte scrise
- Identificarea și analiza principalelor componente de structură și de limbaj specifice textului dramatic
- Folosirea unor modalități diverse de înțelegere și de interpretare a textelor literare studiate

Scala de evaluare - Textul dramatic și arta spectacolului

EXPERT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod eficient mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textul dramatic și sesizează cu ușurință particularitățile de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul posedă cunoștințe temeinice în legătură cu construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul este capabil să diferențieze cu succes registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul cunoaște trăsăturile comediei și ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – fiind capabil să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul folosește cu succes modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor dramatice putând extrage sensuri multiple din operele citite și indicând în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul cunoaște elementele specifice artei spectacolului și poate comenta relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

AVANSAT

Elevul este capabil să înțeleagă în mod eficient mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textul dramatic și sesizează particularitățile de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul posedă cunoștințe în legătură cu construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul este capabil să diferențieze registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul cunoaște trăsăturile comediei și ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – fiind capabil să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul folosește modalități diverse de înțelegere și interpretare a textelor dramatice putând extrage sensuri multiple din operele citite și indicând în mod corect tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul cunoaște elementele specifice artei spectacolului și poate explica relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

COMPETENT

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul cunoaște particularitățile construcției subiectului în textul dramatic și sesizează majoritatea particularităților de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul are cunoștințe legate de construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul este capabil să diferențieze registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul cunoaște trăsăturile comediei și ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – fiind capabil, de cele mai multe ori, să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul folosește eficient modalități de înțelegere și interpretare a textelor dramatice putând extrage sensuri multiple din operele citite și indentificând, uneori, tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul cunoaște elementele specifice artei spectacolului și poate explica parțial relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

INTERMEDIAR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul cunoaște unele particularități ale construcției subiectului în textul dramatic și sesizează unele particularități de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul are puține cunoștințe legate de construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul este capabil să diferențieze registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul cunoaște unele trăsături ale comediei și ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – nefiind capabil să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul folosește parțial modalități de înțelegere și interpretare a textelor dramatice putând extrage sensuri din operele citite și indentificând, uneori, tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul cunoaște elementele specifice artei spectacolului, însă nu poate explica relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

SATISFACATOR

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul are unele cunoștințe despre particularitățile construcției subiectului în textul dramatic și sesizează puține particularități de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul posedă cunoștințe relative legate de construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul diferențiază cu greutate registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul cunoaște câteva trăsături ale comediei și ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – nefiind capabil să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul folosește sporadic modalități de înțelegere și interpretare a textelor dramatice, însă nu poate extrage sensuri din operele citite și nu reușește să indentifice, decât întâmplător, tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul cunoaște unele elemente specifice artei spectacolului, însă nu poate explica relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

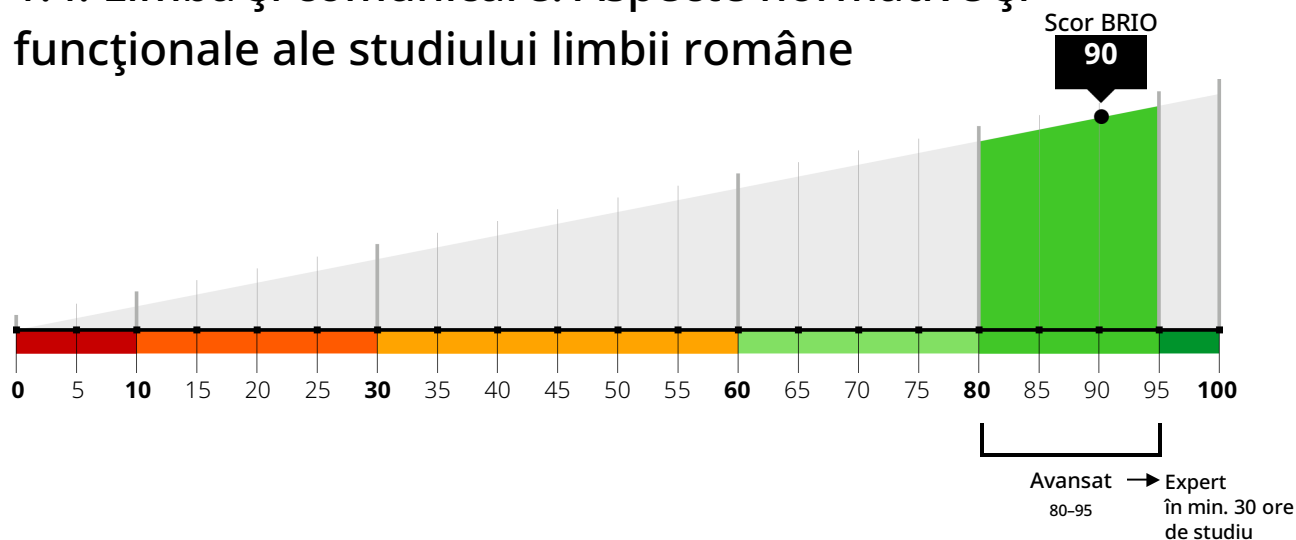
INSUFICIENT

Elevul este capabil să înțeleagă mesajul unui text dramatic reprezentativ pentru diferite momente ale evoluției creației dramatice și spectacolului în cultura română. Elevul nu cunoaște particularitățile construcției subiectului în textul dramatic și nu sesizează particularitățile de compoziție din textele dramatice citite (de exemplu: act, scenă, didascalii). Elevul posedă slabe cunoștințe în legătură cu construcția personajelor și modalitățile de caracterizare a acestora. Elevul nu este capabil să diferențieze registrele stilistice, limbajul personajelor și notațiile autorului. În ceea ce privește speciile literare dramatice, elevul nu cunoaște trăsăturile comediei, respectiv ale dramei – în cazul elevilor care au studiat profilul umanist sau filiera vocațională – nefiind capabil să încadreze un fragment de text dramatic studiat în specia corespunzătoare. Elevul nu reușește să folosească modalități de înțelegere și interpretare a textelor dramatice, nu poate extrage sensuri din operele citite și nici indica tema și viziunea despre lume prezente în textul dat. Elevul nu cunoaște elementele specifice artei spectacolului și nu poate explica relația dintre textul dramatic și punerea lui în scenă.

1. Română

1.4. Limbă și comunicare. Aspecte normative și funcționale ale studiului limbii române

Prin capitolul Limbă și comunicare. Aspecte normative și funcționale ale studiului limbii române testul BRIO® pentru clasa a X-a inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Identificarea particularităților și a funcțiilor stilistice ale limbii în receptarea diferitelor tipuri de texte
- Folosirea adecvată a strategiilor și a regulilor de exprimare orală în monolog și în dialog
- Identificarea trăsăturilor anumitor texte funcționale
- Utilizarea, în exprimarea proprie, a normelor ortografice, ortoepice, de punctuație, morfosintactice și folosirea adecvată a unităților lexico-semantice, compatibile cu situația de comunicare

Scala de evaluare - Limbă și comunicare. Aspecte normative și funcționale ale studiului limbii române

EXPERT

Elevul știe să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj colocvial, limbaj popular, limbaj regional, arhaic, argou, jargon. Elevul recunoaște cu ușurință expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dovedește cunoașterea sensului denotativ și a sensurilor conotative ale cuvintelor, precum și cunoașterea sensului corect al neologismelor. Elevul este capabil să recunoască utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în diverse contexte: aspecte ce țin de fonetică, lexic, de sintaxa propoziției și a frazei; reguli și procedee care asigură organizarea generală a unui text (legătura între fraze, coerența între părți, structura dialogată sau argumentativă); reguli și procedee care determină folosirea limbii în context (utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, adaptarea la parametrii situației de comunicare). Elevul cunoaște și recunoaște în contexte date elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). În diverse fragmente de text, elevul poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul este capabil să recunoască diverse texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail). Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist, cunosc și pot identifica în fragmente de text date, calitățile generale și particulare ale stilului (claritate, proprietate, concizie, precizie, puritate, corectitudine, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).

AVANSAT

Elevul știe să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj colocvial, limbaj popular, limbaj regional, arhaic, argou, jargon. Elevul recunoaște expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dovedește cunoașterea sensului denotativ și a sensurilor conotative ale cuvintelor, precum și cunoașterea sensului corect al neologismelor, în majoritatea situațiilor. Elevul este capabil să recunoască utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în diverse contexte: aspecte ce țin de fonetică, de lexic, de sintaxa propoziției și a frazei; reguli și procedee care asigură organizarea generală a unui text (legătura între fraze, coerența între părți, structura dialogată sau argumentativă); reguli și procedee care determină folosirea limbii în context (utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, adaptarea la parametrii situației de comunicare). Elevul cunoaște și recunoaște în contexte date elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). În diverse fragmente de text, elevul poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul este capabil să recunoască trăsături ale diverselor texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail). Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist, cunosc cel puțin din punct de vedere teoretic calitățile generale și particulare ale stilului (claritate, proprietate, concizie, precizie, puritate, corectitudine, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).

COMPETENT

Elevul știe să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj colocvial, limbaj popular, limbaj regional, arhaic, argou, jargon. Elevul recunoaște, de cele mai multe ori, expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dovedește cunoașterea sensului denotativ și a sensurilor conotative ale cuvintelor, precum și cunoașterea sensului corect al neologismelor, în majoritatea situațiilor. Elevul recunoaște uneori utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în contexte: anumite aspecte ce țin de fonetică, de lexic, de sintaxa propoziției și a frazei; reguli și procedee care asigură organizarea generală a unui text (legătura între fraze, coerența între părți, structura dialogată sau argumentativă); reguli și procedee care determină folosirea limbii în context (utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, adaptarea la parametrii situației de comunicare). Elevul recunoaște în contexte date elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). În diverse fragmente de text, elevul poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul este capabil să recunoască unele trăsături ale diverselor texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail). Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist, cunosc, cel puțin din punct de vedere teoretic, unele dintre calitățile generale și particulare ale stilului (claritate, proprietate, concizie, precizie, puritate, corectitudine, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).

INTERMEDIAR

Elevul poate să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj colocvial, limbaj popular, limbaj regional, arhaic, argou, jargon. Elevul recunoaște, uneori, expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dovedește cunoașterea sensului denotativ al cuvintelor, mai puțin a sensurilor conotative ale cuvintelor. În unele situații elevul poate dovedi cunoașterea sensului corect al neologismelor, în altele, nu. Elevul recunoaște anumite aspecte ce țin de utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în contexte: aspecte referitoare la fonetică, la lexic, la sintaxa propoziției și a frazei; reguli și procedee care asigură organizarea generală a unui text (legătura între fraze, coerența între părți, structura dialogată sau argumentativă); reguli și procedee care determină folosirea limbii în context (utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, adaptarea la parametrii situației de comunicare). Elevul recunoaște parțial, în contexte, elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). În diverse fragmente de text, elevul poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul este capabil să recunoască unele trăsături ale diverselor texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail). Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist, cunosc, cel puțin din punct de vedere teoretic, unele dintre calitățile generale și particulare ale stilului (claritate, proprietate, concizie, precizie, puritate, corectitudine, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).

SATISFACATOR

Elevul poate să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj regional, arhaic. Elevul recunoaște, uneori, expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dovedește cunoașterea sensului denotativ al cuvintelor, dar nu și a sensurilor conotative ale cuvintelor. Elevul dovedește rareori cunoașterea sensului corect al neologismelor. Elevul recunoaște câteva aspecte ce țin de utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în contexte: aspecte referitoare la fonetică, la lexic, la sintaxa propoziției și a frazei. Elevul recunoaște, în mod accidental, în contexte, elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). În diverse fragmente de text, elevul poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul este capabil să recunoască unele trăsături ale diverselor texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail), dar, de cele mai multe ori, face confuzii între textele funcționale menționate. Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist pot recunoaște calitățile generale ale stilului (claritate, proprietate, precizie, puritate, corectitudine), însă nu și pe cele particulare (concizie, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).

INSUFICIENT

Elevul nu poate să facă diferența între diferite tipuri de limbaj: limbaj standard, limbaj literar, limbaj colocvial, limbaj popular, limbaj regional, arhaic, argou, jargon. Elevul recunoaște, uneori, expresivitatea în limbajul comun și în limbajul poetic, dar nu dovedește cunoașterea și diferențierea sensului denotativ al cuvintelor și a sensurilor conotative ale cuvintelor. Elevul nu cunoaște sensul corect al neologismelor. Elevul nu recunoaște aspecte ce țin de utilizarea corectă a componentei verbale a comunicării în contexte: aspecte referitoare la fonetică, la lexic, la sintaxa propoziției și a frazei; reguli și procedee care asigură organizarea generală a unui text (legătura între fraze, coerența între părți, structura dialogată sau argumentativă); reguli și procedee care determină folosirea limbii în context (utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, adaptarea la parametrii situației de comunicare). Elevul recunoaște, de puține ori, elemente ce țin de componenta nonverbală a comunicării (privire, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței, poziția locutorilor etc.) și de componenta paraverbală (calitatea vocii, inflexiuni, debit verbal, intonație, pauze etc.). Elevul nu poate recunoaște factori care înlesnesc sau perturbă receptarea (codul, canalul, contextul). Elevul nu este capabil să recunoască trăsături ale diverselor texte funcționale precum: cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail). Elevii care studiază specializări din cadrul liceelor teoretice, filiera vocațională sau profil umanist, nu cunosc și nu recunosc în texte date calitățile generale și particulare ale stilului (claritate, proprietate, concizie, precizie, puritate, corectitudine, variație stilistică, simetrie, naturalețe, cursivitate, eufonie).